

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในแหล่งเสื่อมโทรม กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการให้การศึกษาเรื่องยาเสพติดแก่นักเรียน โดยเน้นในด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียน ผู้สอน กิจกรรมพิเศษ และบทบาทของ บุคคลและสถาบันที่เกี่ยวข้อง และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในแหล่งเสื่อมโทรมที่มีระดับการศึกษาต่างกัน เกี่ยวกับการให้การศึกษาเรื่องยาเสพติด โดยตั้งสมมติฐานไว้ว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน (ต่ำกว่าอนุปริญญา อนุปริญญา สูงกว่าอนุปริญญา) จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้การศึกษาเรื่องยาเสพติดไม่แตกต่างกัน

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูทุกคนในโรงเรียนประถมศึกษาทุกโรงเรียน ซึ่งสังกัดกองการประถมศึกษา และกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และสังกัดกองโรงเรียน สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่ตั้งอยู่ใน แหล่งเสื่อมโทรม จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2522 จำนวนครู 204 คน จำนวนโรงเรียน 10 โรงเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้คือ

1. ศึกษาคนควาหนังสือ เอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้การศึกษาเรื่อง ยาเสพติด และสัมภาษณ์นักการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านยาเสพติด เพื่อนำข้อมูลที่ได้ มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามมีขั้วคร่าวเรื่อง ความคิดเห็นของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในแหล่งเสื่อมโทรมเกี่ยวกับการให้การศึกษาเรื่องยาเสพติด โดยมีลักษณะของแบบ สอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 ท่านช่วยตรวจแก้ไข

3. นำแบบสอบถามฉบับชั่วคราวไปทดลองใช้กับครูโรงเรียนประถมศึกษาในแหล่งเสื่อมโทรม คือโรงเรียนก่อสร้างอุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 10 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับสมบูรณ์
4. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับตัวอย่างประชากรดังกล่าวไว้ข้างต้น จำนวน 204 คน ใ้ได้รับแบบสอบถามคืน 192 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.12
5. วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันเกี่ยวกับการให้การ ศึกษา เรื่องยาเสพติดด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) แล้วนำเสนอในรูปของตาราง และความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 192 คน ปรากฏว่าครูที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา มีจำนวนมากที่สุดคือ 100 คน หรือร้อยละ 52.08 รองลงมาคือครูที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าอนุปริญญา มีจำนวน 71 คน หรือร้อยละ 36.98 ส่วนครูที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าอนุปริญญา มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 21 คน หรือร้อยละ 10.94

ครูหญิงมีจำนวนมากกวาครูชาย คือ 144 คน หรือร้อยละ 75 ส่วนครูชายมีจำนวน 48 คน หรือร้อยละ 25

ครูที่มีอายุ 20-29 ปี มีจำนวนมากที่สุดคือ 83 คน หรือร้อยละ 44.23 และครูที่มีอายุ 50 ปี ขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 8 คน หรือร้อยละ 4.17

ครูที่ไม่มีวิชาเอกมีจำนวนมากที่สุดคือ 54 คน หรือร้อยละ 28.12 และครูที่มีวิชาเอกศึกษามีจำนวนน้อยที่สุดคือ 2 คน หรือร้อยละ 1.04

ครูที่มีระยะเวลาการสอนในโรงเรียนปัจจุบัน 5 ปีขึ้นไปมีจำนวนมากที่สุดคือ 85 คน หรือร้อยละ 44.27 และครูที่มีระยะเวลาการสอนน้อยกว่า 1 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 23 คน หรือร้อยละ 11.98

ครูที่เคยมีประสบการณ์ในการสอนเรื่องยาเสพติดมีจำนวนมากที่สุดคือ 116 คนหรือร้อยละ 60.42 และครูที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการสอนมีจำนวน 76 คน หรือร้อยละ 39.58

ครูที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมการสอนเรื่องยาเสพติดมีจำนวนมากที่สุดคือ 134 คน หรือร้อยละ 69.79 และครูที่เคยเข้ารับการอบรมมีจำนวน 58 คน หรือร้อยละ 30.21

ครูที่ทราบว่ามียุทธยาเสพติดในโรงเรียนมีจำนวนมากที่สุดคือ 112 คน หรือร้อยละ 58.34 และครูที่ไม่ทราบมียุทธยาเสพติดมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 27 คน หรือร้อยละ 14.06

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการให้การศึกษาเรื่องยาเสพติดแก่นักเรียนระดับประถมศึกษาในแหล่งเสื่อมโทรม

1. ด้านการจัดการเรียนการสอน

ครูทั้ง 3 ระดับการศึกษาที่มีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยในด้านการจัดการเรียนการสอน ดังนี้คือ

ครูทั้ง 3 ระดับการศึกษาที่มีความเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า การให้การศึกษารื่องยาเสพติดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสภาพสังคมในปัจจุบัน และโรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรม ควรให้ความสนใจกับการให้การศึกษารื่องยาเสพติดเป็นพิเศษ

ครูทั้ง 3 ระดับการศึกษาที่มีความเห็นด้วยว่า การจัดเนื้อหาเรื่องยาเสพติด ควรสอดแทรกอยู่ในวิชาอื่น ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันด้วยนอกเหนือจากในวิชาสุขศึกษาแล้ว การเรียนการสอนเรื่องยาเสพติดควรดำเนินไปอย่างสม่ำเสมอตลอดทั้งปีและต่อเนื่องกันทุกระดับชั้น การประเมินผลควรเน้นในด้านทัศนคติและพฤติกรรมมากกว่าด้านเนื้อหา การเรียนการสอนที่กระทำอยู่ในโรงเรียนควรได้รับการปรับปรุงส่งเสริมให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่นี้ หลักสำคัญของการสอนเรื่องยาเสพติดให้ได้ผลขึ้นอยู่กับเทคนิควิธีสอนของครูที่จะเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจและมีทัศนคติที่ถูกต้อง สิ่งสำคัญที่ครูควรคำนึงในการสอนเรื่องยาเสพติดคือ การให้ข้อมูลที่อาจกลายเป็นคาบสองคมได้ การสอนควรสอดแทรกอยู่ตลอดเวลาและทุกโอกาสที่ครูจะให้แก่นักเรียนได้ครูควรใช้หลักกรรมของศาสนามาสอนนักเรียนเพื่อให้ละเว้นการใช้ยาเสพติด และครูควรให้นักเรียนที่เคยมีประสบการณ์จากการใช้ยาเสพติดมาก่อน ช่วยแนะนำ ตักเตือนเพื่อนนักเรียนด้วยกัน แทนที่จะให้ครูเป็นผู้สอนเพียงคนเดียว

ครูทั้ง 3 ระดับการศึกษาที่มีความไม่แน่ใจว่า เนื้อหาเรื่องยาเสพติดที่ปรากฏในแบบเรียนวิชาสุขศึกษาตามหลักสูตร พ.ศ. 2503 ที่ยังใช้อยู่นั้นมีความเหมาะสมและเพียงพอแล้ว

ครูที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาและสูงกว่าอนุปริญญา มีความเห็นว่าการเรียนการสอนเรื่องยาเสพติดควรเริ่มต้นสอนตั้งแต่ในระดับประถมศึกษา และความมุ่งหมายสำคัญของการสอนก็คือการปลูกฝังทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับยาเสพติด ส่วนครูที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าอนุปริญญา มีความเห็นด้วยอย่างยิ่งกับเรื่องดังกล่าวนี้

ครูที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าอนุปริญญาและสูงกว่าอนุปริญญา มีความเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า การสอนเรื่องยาเสพติดควรมีอุปกรณ์ที่เหมาะสมประกอบเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและเข้าใจที่ขึ้น ส่วนครูที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา มีความเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวนี้

2. คำนวณผู้เรียน

ครูทั้ง 3 ระดับการศึกษามีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยในคำนวณผู้เรียน ดังนี้คือ

ครูทั้ง 3 ระดับการศึกษามีความเห็นด้วยว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรมมีโอกาสที่จะได้รับภัยจากยาเสพติดมากกว่านักเรียนที่อยู่นอกแหล่งเสื่อมโทรม นักเรียนมีความพร้อมและสนใจใฝ่รู้ในการเรียนเรื่องยาเสพติด นักเรียนจะสามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ป้องกันตนเองจากอันตรายของยาเสพติดในชีวิตประจำวันได้ และนักเรียนจะสามารถให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในโรงเรียนได้อย่างดี

ครูทั้ง 3 ระดับการศึกษามีความไม่แน่ใจว่านักเรียนส่วนใหญ่ศึกษาเรื่องยาเสพติดจากหนังสือแบบเรียนที่มีอยู่เท่านั้น ไม่มีหนังสืออื่นศึกษาประกอบ

3. คำนูญสอน

ครูทั้ง 3 ระดับการศึกษามีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยในค่านูญสอน

ดังนี้คือ

ครูทั้ง 3 ระดับการศึกษามีความเห็นควยว่า ครูทุกคนในโรงเรียนเป็นบุคคลสำคัญที่จะให้ควมรู้ และช่วยเหลือเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดแก่นักเรียน ครูสอนเรื่องยาเสพติดควรมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้คือ มีทัศนคติและความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเนื้อหาตลอดจนวิธีการสอน เป็นผู้ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่านเนื้อหาและเทคนิควิธีสอน เป็นคนช่างสังเกต เอาใจใส่และรอบรู้เกี่ยวกับอุปนิสัยตลอดจนควมประพฤติของนักเรียนทุกคนในชั้น หากโอกาสพบปะผู้ปกครองเพื่อสอบถามหรือปรึกษาหารือเกี่ยวกับควมประพฤติของนักเรียนเป็นครั้งคราว ศึกษาสภาพสังคมรอบโรงเรียนว่ามีปัญหาเสพติดประการใดบ้าง เพื่อช่วยเหลือแก้ไขควมควมสามารถ และครูยังควจัดอุปกรณ์ที่ใช่ประกอบในการสอน

ครูที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าอนุปริญญาและอนุปริญญาควมไม่แน่ใจว่าครูที่จะสอนเรื่องยาเสพติดได้ควเป็นครูประจำวิชาสุขศึกษาหรือพลศึกษาเท่านั้น ส่วนครูที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าอนุปริญญา ไม่เห็นควยกับเรื่องดังกล่าวนี้

4. ค่านกิจกรรมพิเศษ

ครูทั้ง 3 ระดับการศึกษามีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยในค่านกิจกรรมพิเศษ

ดังนี้คือ

ครูทั้ง 3 ระดับการศึกษามีความเห็นควยว่า โรงเรียนควจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดแก่นักเรียนอยู่เสมอ ควส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนมีพฤติกรรมในทางที่เหมาะสม ควจัดให้มีบุคคลผู้ควำเนนงานเกี่ยวกับยาเสพติดในโรงเรียน โดยเฉพาะ และโรงเรียนควได้รับงบประมาณในการจัดกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ เพิ่มเติม

5. ด้านบทบาทของบุคคลและสถาบันที่เกี่ยวข้อง

ครูทั้ง 3 ระดับการศึกษาที่มีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยในด้านบทบาทของบุคคลและสถาบันที่เกี่ยวข้อง ดังนี้คือ

ครูทั้ง 3 ระดับการศึกษาที่มีความเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า พ่อแม่หรือผู้ปกครองควรให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันมิให้เด็กตกเป็นทาสของยาเสพติดได้ และรัฐควรจัดบริการคานส์นันทนาการแก่เด็กและเยาวชนให้มากขึ้นเพื่อช่วยบำรุงจิตใจทางอ้อมในการป้องกันมิให้บุคคลหันไปหา ยาเสพติด

ครูทั้ง 3 ระดับการศึกษาที่มีความเห็นด้วยว่า โรงเรียนและชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ควรร่วมมือกันดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในท้องถิ่นนั้น ๆ เพื่อของนักเรียนมีส่วนร่วมชักนำให้นักเรียนมีทัศนคติและพฤติกรรมเกี่ยวกับยาเสพติดในทางที่ดีหรือไม่ดีได้ หน่วยงานภายนอกทั้งของรัฐและเอกชนที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับยาเสพติดควรให้ความช่วยเหลือร่วมมือกับทางโรงเรียนมากกว่าที่เป็นอยู่ สื่อมวลชนต่าง ๆ มีอิทธิพลในการให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดจึงควรได้รับการส่งเสริมให้มีการเสนอข่าวสารที่เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น และรัฐบาลยังไม่เห็นความสำคัญของการให้การศึกษเพื่อป้องกันยาเสพติดแก่เด็กนักเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมเท่าที่ควร

ครูที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาและสูงกว่าอนุปริญญาที่มีความเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหายาเสพติดแก่เด็ก ส่วนครูที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าอนุปริญญาที่มีความเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวนี้

จากผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของครูทั้ง 3 ระดับการศึกษาเกี่ยวกับการให้การศึกษารองยาเสพติดโดยส่วนรวม โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) พบว่าความคิดเห็นของครู

ทั้ง 3 ระดับการศึกษา ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมั่นคงสำคัญ .c5 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้การศึกษา เรื่องยาเสพติดไม่แตกต่างกัน

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ก. กลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าอนุปริญญา มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า รัฐบาลควรให้ความสนใจในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในแหล่งเสื่อมโทรมมากขึ้น และควรมีมาตรการที่รุนแรงเด็ดขาดในการปราบปรามและลงโทษผู้ค้ายาเสพติด ในด้านการเรียนการสอนโรงเรียนยังขาดวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือในการป้องกันมิให้เด็กมีปัญหากับยาเสพติด และในบริเวณแหล่งเสื่อมโทรม ควรจัดให้มีการสนทนากันเพื่อเด็กจะได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ข. กลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า รัฐบาลควรมีมาตรการที่รุนแรงและเด็ดขาดในการปราบปรามและลงโทษผู้ค้ายาเสพติด รวมทั้งแก้ไขปัญหากว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคนร่วมกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด รัฐบาลควรให้ความสนใจในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในแหล่งเสื่อมโทรมให้มากขึ้น และจัดการสนทนากันเพื่อให้เด็กได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดแก่เด็ก ในด้านการเรียนการสอนนั้น ครูควรได้รับการอบรมเพิ่มเติมเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์มากขึ้น เนื้อหาเรื่องยาเสพติดในหลักสูตรควรได้รับการเพิ่มเติมให้ละเอียดขึ้น และควรมีอุปกรณ์ประกอบการสอนเพิ่มเติม นอกจากนี้หน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับยาเสพติดควรจัดให้มีการเผยแพร่ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่เด็กและเยาวชนในแหล่งเสื่อมโทรมอย่างสม่ำเสมอ

ค. กลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าอนุปริญญา มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า รัฐบาลควรมีมาตรการที่รุนแรงและเด็ดขาดในการปราบปรามและลงโทษผู้ขายยาเสพติด ตลอดจนแก้ปัญหาที่ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคนรวมกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และรัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจแก่ประชาชนในแหล่งเสื่อมโทรม รวมทั้งจัดสันตนาการและมีอาชีพแก่เยาวชนในแหล่งเสื่อมโทรม ครอบครัวยุควให้การเลี้ยงดูเอาใจใส่เด็กอย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด ในด้านการเรียนการสอนนั้น เนื้อหาในหลักสูตรควรได้รับการปรับปรุงให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน ครูควรได้รับการอบรมเพิ่มเติมในด้านเนื้อหาและเทคนิควิธีสอน การสอนควรมีอุปกรณ์ประกอบเพิ่มเติม โรงเรียนควรจัดกิจกรรมพิเศษเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด บริการคานแนะแนวและสุขภาพ ตลอดจนการจัดตั้งสมาคมครูและผู้ปกครอง นอกจากนี้ หน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดควรจัดให้มีการเผยแพร่ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่เยาวชนในแหล่งเสื่อมโทรมอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งให้ความอนุเคราะห์ด้านวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนเรื่องยาเสพติดแก่โรงเรียนด้วย

อภิปราย

จากการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญที่ควรกล่าวคือ

1. ครูทุกคนในโรงเรียนประถมศึกษาที่ตั้งอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่ใช้เป็นตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ตระหนักในความสำคัญและความจำเป็นของการให้การศึกษาเรื่องยาเสพติดแก่เยาวชนในปัจจุบัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแหล่งเสื่อมโทรม ทั้งนี้ เนื่องจากแหล่งเสื่อมโทรมเป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้ออำนวยให้เกิดปัญหาเสพติดและปัญหาเสพติดนั้นก็ได้แพร่ระบาดไปสู่โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมด้วยอย่างเป็นที่น่าวิตกยิ่ง ซึ่งปัญหาเสพติดในแหล่งเสื่อมโทรมนี้ตรงกับผลการวิจัยของ

จันทร์เพ็ญ อัครสถิตานนท์ เรื่อง "การศึกษาศาเหตุการตติยาเสฟติกในเด็กวัยรุ่นที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจิตเวช ปี พ.ศ. 2518" ที่พบว่าเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสฟติกส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชุมชนที่มีแหล่งค้ายาเสฟติกและผู้ติดยาเสฟติกเป็นจำนวนมาก

2. ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าครูผู้สอนเรื่องยาเสฟติกควรจะได้รับการอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาและเทคนิควิธีสอนเนื่องจากครูยังไม่มี ความรู้ ความเข้าใจที่เพียงพอเกี่ยวกับเรื่องยาเสฟติก แสดงให้เห็นว่า ครูส่วนใหญ่ ยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวเพียงพอเนื่องจากขาดการส่งเสริม จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการสอนของตน ทั้งนี้เพราะตระหนักในความสำคัญของการให้การศึกษาเรื่องยาเสฟติกแก่นักเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมนั่นเอง

3. ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าในการเรียนการสอนเรื่องยาเสฟติกในโรงเรียน แหล่งเสื่อมโทรมยังขาดวัสดุอุปกรณ์ที่ประกอบการสอน เช่น เอกสาร รูปภาพ สไลด์ ภาพยนตร์ เป็นต้น และหน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับยาเสฟติกควรจะได้ความอนุเคราะห์ในเรื่องนี้แก่โรงเรียน ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของหน่วยศึกษานโยบาย กรมสามัญศึกษา ในปี 2522 เกี่ยวกับ "สภาพการป้องกันยาเสฟติกในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา" ที่พบว่า ปัญหาที่ครูประสบมากที่สุดในการเรียนการสอนเรื่องยาเสฟติกคือ การขาดแคลนอุปกรณ์

4. ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าครอบครัวเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลสำคัญต่อการเกิดปัญหาเสฟติกแก่เด็ก พ่อแม่ควรให้ความเอาใจใส่เลี้ยงดูลูกในทางที่เหมาะสมเพื่อมิให้เด็กหันไปหาเสฟติก และในทางตรงกันข้าม พ่อแม่ที่ไม่ให้ความอบอุ่นแก่ลูกและประพฤติตนในทางที่เป็นตัวอย่างไม่ดี ก็อาจทำให้เด็กต้องมีปัญหาเกี่ยวกับยาเสฟติกได้ซึ่งตรงกับ

ผลการวิจัยของ ทศน์นีย์ กำปั่นทอง เรื่อง "สาเหตุการศึกษาเสพติดของคนไข้ในโรงพยาบาล บางแห่งในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2517" ที่พบว่า ร้อยละ 45 ของคนไข้ที่ศึกษา เสพติคมาจากครอบครัวที่มีการแตกแยก และผลการวิจัยของ สุชาติ บัณฑิตนันทกุล ในปี 2519 เรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบเรื่องยา เสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชนในสถาน พินิจและคุ้มครองเด็กในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค" ที่พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เด็กและเยาวชน ติดยาเสพติดคือ การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง

นอกจากนี้ ครูส่วนใหญ่ยังมีความเห็นว่าผู้ปกครองของนักเรียนในแหล่ง เลื่อมโทรม ควรให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการป้องกันปัญหาเสพติดแต่เด็กมากขึ้น เนื่องจาก พบว่ามีผู้ปกครองบางคนไม่ให้ความร่วมมือในเรื่องนี้กับทางโรงเรียนซึ่งตรงกับผลการวิจัย ของ พรศรี พัฒนพงศ์ในปี 2520 เรื่อง "ปัจจัยที่สนับสนุนและที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติ งานป้องกันและปราบปรามยา เสพติดในสถานศึกษา" ที่พบว่า ปัญหาและอุปสรรคประการหนึ่ง ในการปฏิบัติงานคือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง

5. ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรนำหลักธรรมทางศาสนาช่วยในการอบรมจิตใจ คนให้ละเว้นจากยาเสพติด ซึ่งนับเป็นสิ่งที่น่าสนใจและควรได้รับการส่งเสริมให้นำมาใช้ โดยแพร่หลายเพราะได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสาวนีย์ จักรพิทักษ์ ในปี 2517 เรื่อง "การศึกษาทดลองใช้การปฏิบัติสมาธิทางพุทธศาสนาในการอบรมจิตผู้ติดยา เสพติด" ที่พบว่า ผู้ป่วยที่ฝึกสมาธิทางพุทธศาสนามีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและพบสาร เสพติดในปัสสาวะลดน้อยลง

6. ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่ารัฐควรจัดให้มีการสันทนาการ เช่น สนามกีฬา สวนพักผ่อน การฝึกอาชีพ แก่เด็กและเยาวชนในแหล่ง เลื่อมโทรม เพื่อช่วยให้เด็กได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แทนที่จะหันไปหา ยา เสพติด ทั้งนี้เนื่องมาจากในแหล่ง เลื่อมโทรม ขาดการสันทนาการ เด็กและเยาวชนที่มีเวลาว่างจึงมักไปมั่วสุมกันในทางมิชอบ

7. ครูส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่ารัฐบาลควรมีมาตรการที่รุนแรงและเด็ดขาดในการปราบปรามและลงโทษผู้ขายยาเสพติด และเร่งแก้ไขปัญหามีเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคนรวมกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด นอกจากนี้รัฐบาลควรให้ความสนใจในการปราบปรามยาเสพติดซึ่งมีอย่างแพร่หลายในแหล่งเสื่อมโทรมอย่างจริงจัง เพราะการให้การศึกษ เพื่อป้องกันยาเสพติดจะไม่สามารถบังเกิดผลได้หากไม่มีการปราบปรามยาเสพติดที่แพร่หลายอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรมขณะนี้ให้หมดสิ้นไป

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้คือ

ก. ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียน

1. ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งที่จะนำความก้าวหน้าทางการศึกษามาสู่โรงเรียนจึงควรให้ความสนใจและสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อป้องกันและเผยแพร่ความรู้เรื่องยาเสพติดในโรงเรียนให้มากขึ้น ทั้งในด้านการเรียนการสอน บุคลากร กิจกรรมพิเศษ การจัดสรรงบประมาณ การประสานสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ ฯลฯ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
2. โรงเรียนควรจัดให้มีบุคคลผู้ทำหน้าที่ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ ได้แก่ ครูแนะแนว ครูสังคมสงเคราะห์ ครูประสานงานการป้องกันยาเสพติด เป็นต้น

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้ปกครองควรให้ความสนใจใส่ใจเลี้ยงดูเด็กอย่างใกล้ชิด สร้างความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้เด็กมีปัญหาด้านจิตใจจนต้องหันไปหาขายยาเสพติดและให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด

2. กระทรวงศึกษาธิการและสถาบันการศึกษาที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้อง ควรจัดให้มีการอบรมครูในด้านเนื้อหา เทคนิควิธีสอน และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนเรื่องยาเสพติด เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการสอนของครู ทั้งนี้ควรกระทำโดยทั่วถึงทุกโรงเรียน และมีการติดตามผลด้วย

3. หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับยาเสพติด ควรให้ความช่วยเหลือร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแก่โรงเรียนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมซึ่งต้องการความช่วยเหลือในด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน และการเผยแพร่ความรู้แก่นักเรียน

4. รัฐบาลควรให้ความสนใจในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแหล่งเสื่อมโทรมซึ่งมียาเสพติดแพร่หลาย ตลอดจนกำหนดมาตรการในการลงโทษผู้ค้ายาเสพติดอย่างรุนแรง

5. รัฐบาลควรจัดให้มีการส่งเสริมสุขภาพจิตและพลานามัยแก่เด็กและประชาชนโดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณแหล่งเสื่อมโทรมควรจัดให้มีการสันทนาการ เช่น สนามกีฬา สวนพักผ่อน การฝึกอาชีพ ฯลฯ เพื่อให้เยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

6. รัฐบาลควรให้ความสนใจในการให้การศึกษาเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติดแก่นักเรียนในระดับประถมศึกษาเพิ่มมากขึ้น อันเป็นการป้องกันไว้ก่อนดีกว่าที่จะต้องแก้ปัญหาในภายหลังซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากรอย่างมากมายทั้งในการปราบปรามและการบำบัดรักษา

ค. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจจะวิจัยต่อไป

1. ควรมีการสำรวจความคิดเห็นของครูโรงเรียนประถมศึกษาในแหล่งเสื่อมโทรมเกี่ยวกับการให้การศึกษาเรื่องยาเสพติดในสังกัดอื่นนอกเหนือจากที่ทำการวิจัยครั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบความคิดเห็นอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

2. ควรมีการสำรวจความคิดเห็นของครูโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่นอกแหล่งเสื่อมโทรมเกี่ยวกับการให้การศึกษาเรื่องยาเสพติด เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูที่อยู่ในและนอกแหล่งเสื่อมโทรม

3. ควรมีการสำรวจสภาพปัญหา ยาเสพติดในโรงเรียนและสภาพการเรียนการสอนเรื่องยาเสพติดในโรงเรียน เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขสภาพดังกล่าวให้ดีขึ้น

4. ควรมีการสำรวจทัศนคติของนักเรียนระดับประถมศึกษาเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อป้องกันยาเสพติดแก่เด็ก

5. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนเรื่องยาเสพติดในระดับประถมศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย